

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: **K.S.**, nar. ..., státní příslušnost Indická republika, nyní pobytem ...

zastoupeného: Mgr. Jindřich Lechovský, advokát sídlem Šlejnická 1547/13,
160 00 Praha 6,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 31.8.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.8.2018 č.j. OAM-109/LE-LE05-LE05-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu Mgr. Jindřichu Lechovskému se přiznává odměna ve výši 8.228,-Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí na bankovní účet vedený u Raiffeisenbank a.s. pod č. 9504399001/5500 pod VS: 17518.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou ze dne 31.8.2018** k výzvě soudu doplněnou dne 14.11.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.8.2018 č.j. OAM-

109/LE-LE05-LE05-2018, jímž bylo rozhodnuto tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**) a řízení o mezinárodní ochraně bylo dle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

2. Součástí žaloby učinil žalobce i *žádost o ustanovení zástupce*, čemuž bylo vyhověno pravomocným usnesením ze dne 2.10.2018 č.j. 60 Az 62/2018-16, jímž zdejší soud ustanovil žalobci zástupcem advokáta Mgr. Jindřicha Lechovského, sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6.
3. **V žalobě** doplněné k výzvě soudu žalobce zejména namítal, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu od doby podání první a druhé žádosti o mezinárodní ochranu a neuvedl materiály, ze kterých při vyhodnocení situace v zemi původu v době řízení o první žádosti žalobce vycházel. V souvislosti s tím odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 6.12.2012 č.j. 3 Azs 6/2011-96. Z uvedené judikatury vyvozoval především, že pro vyhodnocení toho, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 nebo § 14a zákona o azylu, bylo zapotřebí zvážit rovněž to, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu žalobce, která by mohla založit opodstatněnost opakované žádosti. Uvedené musely v následném rozhodnutí doprovázet důkazní prostředky, úvahy a srovnání, z nichž žalovaný došel k tvrzenému závěru. Žalovaný se však pouze omezil na konstatování, že od doby, kdy byla posuzována první žádost žalobce o mezinárodní ochranu, ke změnám nedošlo, přičemž odkázal na materiály, které použil v průběhu tohoto správního řízení, a které tak mohou snad svědčit o současné situaci v Indii, ovšem u nichž není vůbec zřejmé, jak mohou prokázat situaci v Indii v době prvního rozhodování o jeho první žádosti. Sice tedy žalovaný uvedl, že v Indii nedošlo k žádné relevantní změně, avšak toto své tvrzení nepodložil podklady o situaci v Indii v době řízení o první žalobcově žádosti, čímž znemožnil přezkoumání úvahy o údajné absenci změny situace v Indii a zatížil předmětné rozhodnutí vadou nezákonnosti. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 27.8.2018 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, požadována byla i náhrada nákladů řízení ustanoveného zástupce v celkové výši 8.228,-Kč.
4. Zároveň byla součástí žaloby i *žádost o přiznání odkladného účinku žalobě*, o níž bylo rozhodnuto usnesením ze dne 10.12.2018 č.j. 60 Az 62/2018-42 tak, že návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.
5. **Napadeným rozhodnutím ze dne 27.8.2018 č.j. OAM-109/LE-LE05-LE05-2018** žalovaný rozhodl tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o ní se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobce dne 11.6.2018 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen **ČR**), v níž uvedl, že je z Indie, kde má velké problémy ze strany tamní vlády. Pokračoval, že je sikhského náboženství, mají často problém a nemají se kam obrátit, kvůli malému počtu nemají hlas a vláda je neposlouchá. Dále uvedl, že jsou stále napadáni a dochází často ke střetům mezi sikhy a hinduisty a sikhy a muslimy, přičemž vždy jsou uvězněni oni a policie je nechrání. Sdělil, že je v Indii v nebezpečí a žádá o povolení k pobytu, aby mohl žít zde. Uvedl, že se ve vlasti necítí bezpečně a jeho život je tam k ničemu, v případě návratu do Indie bude jeho život v ohrožení. Zopakoval, že situace sikhů v Pandžábu je špatná a ani v jiných částech Indie nejsou v bezpečí. Uzavřel, že přijel do ČR, aby si zachránil život.

K podané žádosti poskytl žalobce dne 10.7.2018 údaje a konkrétně sdělil, že je pandžábské národnosti, sikhského vyznání a je členem politické strany Shorami Akali Dal Amritsar. Je rozvedený a bezdětný, ve vlasti žil podle svých slov v obci Rai Pur ve státě Pandžáb. Do ČR přicestoval nelegálně v r. 2014, kdy odletěl z Dillí do Kyjeva na cizí pas a poté jej odvezli osobním autem přes Maďarsko a Slovensko do ČR, přičemž hranice přejel skrytý v kufru auta. Od r. 2000 pobýval asi 2-3 roky v Německu, poté se vrátil do Indie a v srpnu 2005 přijel do ČR, kde žádal o azyl. V r. 2007 byla jeho žádost zamítnuta a pak odjel z ČR do Indie. Prohlásil, že nemá žádné vízum ani povolení k pobytu v jiných státech a nikde jinde o mezinárodní ochranu nikdy nežádal. Prohlásil, že je zdravotně je zcela v pořádku a nemá žádné zvláštní potřeby ani omezení. Za důvod své žádosti o mezinárodní ochranu označil to, že sikhové chtějí samostatný stát Chálistán, ale většinu obyvatel tvoří hinduisté, kteří jsou proti vytvoření sikhského státu a perzekuuji je, proto odjel z Indie. Současně žalobce téhož dne učinil čestné prohlášení o totožnosti a státní příslušnosti, neboť nebyl schopen předložit žádné doklady osvědčující jeho totožnost ani státní příslušnost.

Pohovor ze dne 10.7.2018 byl veden na žádost žalobce v pandžábském jazyce za přítomnosti tlumočníka tohoto jazyka a v jeho úvodu žalobce uvedl, že při svém zadržení udal policistům falešnou totožnost, aby se vyhnul zadržení. V průběhu pohovoru pak vypověděl, že po ukončení předchozího azylového řízení v září 2007 pobýval na různých adresách v Pandžábu, a popřel, že by bydlel v obci Rai Pur. Na dotaz, proč tedy při poskytnutí údajů ke své žádosti uvedl nepravdivé skutečnosti, odpověděl, že tam bydlí jeho bratr, je to dům jeho rodiny a on vlastní dům nemá. Dále sdělil, že do ČR naposledy přicestoval nelegálně, třebaže měl u sebe svůj pas. Zdůvodnil to tím, že neměl vízum a chtěl se dostat do ČR, kterou si vybral, protože tady již byl a chtěl zde požádat o azyl. Když měl vysvětlit, proč tedy o mezinárodní ochranu nepožádal, tvrdil, že po příjezdu si chtěl zlegalizovat pobyt nějak jinak. Následně však vypověděl, že si myslel, že si podá nějakou žádost, protože měl přítelkyni, následně se však rozešli a žádnou žádost tedy nepodal. Prohlásil, že v r. 2007 cestoval z ČR do Indie nelegálně s pomocí převaděčů, protože neměl doklad. O udělení mezinárodní ochrany podle svých slov požádal, protože je členem strany Shorammí Akali Dal, která chce vlastní stát, a proto měl problémy s policií. Více k důvodům své žádosti o mezinárodní ochranu dodat nechtěl. Žalobce dále prohlásil, že od ukončení jeho předchozího azylového řízení v jeho situaci nenastaly žádné změny. Dodal, že se vrátil do Indie a zase se angažoval v jejich hnutí a agitoval. Prohlásil dále, že oproti předchozímu azylovému řízení se nijak nezměnily jeho důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu. Vypověděl, že v letech 2007-2014 měl v Indii problémy spočívající v tom, že jej opět obtěžovala policie, zastavovala jej, ptala se jej, proč to dělá, a říkala, aby toho nechal. Potvrdil, že problémy s policií a obtěžování policií uváděl již ve své první žádosti o mezinárodní ochranu. Uzavřel, že je to stále stejné. Zároveň prohlásil, že ani v Indii, ani v ČR nebyl nikdy trestně stíhaný a také, že uvedl všechny důvody, kvůli nimž opustil Indii a požádal o udělení mezinárodní ochrany. V rámci pohovoru předložil žadatel správnímu orgánu fotokopie jeho členského průkazu strany Shiromani Akali Dal vydaného dne 4.2.2005 a dále potvrzení o vyplacení 100 indických rupií stranou Shiromani Akali Dal žadateli a potvrzení vydané touto stranou o tom, že je ode dne 4.2.2005 členem.

Dne 2.8.2018 správní orgán obdržel 7 stran textu v pandžábském jazyce, jejichž překlad si obstaral. Jednalo se o nedatované zprávy, resp. části zpráv, bez uvedení zdroje či autora, patrně z internetu. Výjimkou je zpráva ze dne 6.9.2011 z novin Indian Express, která uvádí, že americká vláda zakázala indickým firmám vyvážet atomový materiál do Sýrie. Druhou částečnou výjimkou je článek datovaný dne 30.10.2014, resp. dne 29.10.2014, který

uvádí, že organizace Human Rights Watch ve své výroční zprávě poukázala na slabé úsilí indické vlády potrestat viníky proti sikhského násilí z r. 1984, kdy bezpečnostní složky zaútočili na sikhský Zlatý chrám v Amritsaru, poté sikhští osobní strážci zavraždili indickou premiérku Indiru Gándhiovou a následně propuklo proti sikhské násilí. Ostatní, nedatované a neozdrojované články, resp. jejich žadatelem doložené části, se týkají různých událostí. V tomto podání současně žalobce uvedl, že disponuje dalšími podstatnými dokumenty, které však doloží až po svém propuštění ze zajištění. Žalovaný vyzval dne 10.8.2018 žalobce, aby ve lhůtě 3 dnů od doručení výzvy doložil správnímu orgánu veškeré dokumenty, které mají sloužit jako podklad rozhodnutí, a učinil návrhy na jejich případné doplnění. Dne 17.8.2018 pak žalovaný obdržel sdělení žadatele, že předmětné podklady je schopen předložit až po svém propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců, protože se nacházejí v Indii a k jejich opatření potřebuje více času, aby si mohl dohodnout jejich zaslání, a proto žádá, aby je mohl doložit až po svém propuštění. V souvislosti s tím si žalovaný pro posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce obstaral vlastní podklady, jmenovitě se jedná o výpovědi žalobce učiněné v průběhu současného i předchozího azylového řízení vedeného pod č.j. OAM-1481/VL-Q7-2005 a dále informace, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Indii. Konkrétně vycházel z Výroční zprávy organizace Amnesty International 2018 ze dne 22.2.2018, z Výroční zprávy organizace Human Rights Watch 2018 ze dne 18.1.2018 a z informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR (OAMP) Indie - Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 12.4.2017. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu.

Žalovaný konstatoval ohledně opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 11.6.2018, že žalobce uvedl naprosto stejné motivy své neochoty vrátit se do Indie, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obavu z problémů s policií kvůli jeho členství ve straně Shorammi Akali Dal, nebo Shiromani Akali Dal, a diskriminaci kvůli jeho sikhskému vyznání. Výslovně přitom prohlásil, že v jeho situaci nedošlo od předchozího azylového řízení k žádné změně a stejně tak se nijak nezměnily jeho důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný na základě výše citovaných informací o zemi původu žalobce uzavřel, že v Indii nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo, že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Ostatně sám žalobce ani ve své opakované žádosti nic takového netvrdil a naopak prohlašoval, že se nic nezměnilo a je to stále stejné. Závěrem bylo uvedeno, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla shledána nepřipustnou, proto bylo správní řízení zastaveno.

6. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 3.12.2018** popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasil, neboť neprokazují, že by správní orgán v průběhu své činnosti porušil některá ustanovení správního řádu, zákona o azylu či mezinárodní závazky ČR a následně vydal nezákonné rozhodnutí. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpověď žalobce a na vydaná rozhodnutí ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, jako správního orgánu, který postupoval v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. Správní orgán se zabýval všemi fakty, které žalobce v průběhu řízení uvedl a v této souvislosti zjistil, že žalobce nesdělil takové skutečnosti, které

by odporovaly použití ustanovení § 25 písm. i) ve vztahu k ust. § 10a odst. 1. písm. e) zákona o azylu. Dále žalovaný shrnul rozhodný skutkový děj, na jehož základě vyvozoval své závěry. V závěru svého vyjádření uvedl, že pokud by se tato situace změnila v neprospěch žalobce k horšímu a žalobce by v současné době mohl být v zemi původu ohrožen z důvodů uvedených v § 12 či § 14a zákona o azylu, nemohl by žalovaný věc zastavit dle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v plném rozsahu.

7. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 27.8.2018 i ve vyjádření žalovaného ze dne 3.12.2018 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 27.8.2018 žalobci předáno dne 29.8.2018.
8. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní** (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**). Ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
9. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobce i žalovaný s uvedeným postupem souhlasili a soud neshledal důvod pro nařízení jednání.
10. Podle **§ 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu** „*Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*“
11. Dle **§ 10a odst. 2 zákona o azylu** „*Je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*“
12. Podle **§ 11a odst. 1 zákona o azylu** „*Platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*“
13. Dle **§ 25 písm. i) zákona o azylu** „*Je důvodem pro zastavení řízení to, že je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*“
14. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.8.2018, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná.
15. Žaloba byla postavena na okruhu žalobních námitek týkajících se toho, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu od doby podání první a druhé žádosti žalobce o mezinárodní ochranu a neuvedl materiály, z kterých při vyhodnocení situace v zemi původu v době řízení o první žádosti žalobce vycházel. Zdejší soud po

přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného a správního spisu dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, jak je zřejmé z dále uvedeného.

16. Na úvod své argumentace považuje soud za vhodné poukázat na rozsudek NSS ze dne 11.6.2009 č.j. 9 Azs 5/2009-65, jenž utvrzuje v názoru správního postupu správního orgánu, když uvádí: *"Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí. A dále rozsudek NSS ze dne 30.6.2009 č.j. 4 Azs 23/2009-64 „Podává-li žadatel o mezinárodní ochranu opakovanou žádost, je povinen v ní uvést nové skutečnosti či zjištění. Nevyhoví-li, posoudí správní orgán žádost dle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako nepřijatelnou.“.*
17. V návaznosti na výše uvedené rozsudky NSS, odkazuje soud na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 6.3.2012, č.j. 3 Azs 6/2011-96, který dále specifikoval aspekty, jimiž se musí rozhodující správní orgán ve svém posuzování opakované žádosti o mezinárodní ochranu řídit, takto: *„Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“*
18. Soud v návaznosti na výše uvedenou judikaturu konstatuje, že žalobce v nově podané žádosti o mezinárodní ochranu opětovně uvedl důvody totožné s těmi, které uvedl již v řízení o předešlé (prvé) žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Tuto skutečnost ostatně sám potvrdil při jednom z provedených výslechů k nově podané žádosti, kdy na položenou otázku: *„Změnily se nějak Vaše důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu oproti předchozímu azylovému řízení?“* odpověděl: *„NE.“* A vzápětí se k otázce *„Změnila se nějak Vaše situace od ukončení předchozího azylového řízení?“* vyjádřil: *„Vrátil jsem se do Indie, zase jsem se angažoval v našem hnutí, zase jsem agitoval. Ale žádné změny nenastaly.“* Již těmito odpověďmi zavedl žalobce první záminku k tomu, aby se žalovaný domníval, že skutečně nedošlo k žádné změně od předchozí podané žádosti o mezinárodní ochranu, kdy bylo vedeno azylové řízení o první žádosti žalobce. Žalovaný přesto i nadále postupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu a zajistil si pro řízení o žádosti další podklady pro utvoření objektivního náhledu tak, aby nedošlo ke zkrácení práv žalobce z příčin vycházejících z nedostatečně zjištěného stavu věci vzbuzujících pochybnosti. Jednalo se jmenovitě o výpovědi žalobce učiněné v průběhu současného i předchozího azylového řízení vedeného pod č.j. OAM-1481/VL-Q7-2005 a dále informace, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Indii. Konkrétně vycházel z Výroční zprávy organizace Amnesty

International 2018 ze dne 22.2.2018, z Výroční zprávy organizace Human Rights Watch 2018 ze dne 18.1.2018 a z informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR (OAMP) Indie - Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 12.4.2017. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu. K žalobcem předloženým „novinovým článkům“ soud uvádí toliko, že z uvedených výňatků mnohdy nelze konkrétně určit zdroj nebo autora, což značně snižuje jejich hodnověrnost, avšak zcela zásadní je, že žádný z předložených článků přímo nesouvisí s osobou žalobce ani jím namítaným pocitem ohrožení, či jsou informace v nich obsažené již neaktuální a tudíž neaplikovatelné ve věci žalobce, proto správní orgán postupoval správně, když při svém rozhodování se rozhodl k nim nepřihlížet.

19. Na základě zjištěných informací o státu původu žalobce soud konstatuje, že žalovaný vyhodnotil situaci správně, pokud ji shledal zcela v pořádku. K namítanému absentujícímu srovnání aktuální a předešlé situace (myšleno v době podání první žádosti) soud odkazuje na str. 4-5 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný oním srovnáním zabýval. Nelze tedy považovat za pochybení, pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl doslovné znění informací z předešlého azylového řízení (podstatné skutečnosti jsou obsaženy ve spisovém materiálu). Žalovaný v napadeném rozhodnutí zkonstatoval podstatné skutečnosti z předešlého azylového řízení a porovnal je s právě probíhajícím azylovým řízením. Výsledkem tohoto srovnání bylo již dříve uvedené a to, že tvrzené důvody uvedené v žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou totožné s těmi z předešlé žádosti a rovněž, že na základě zjištěných informací z předešlého a současného řízení o situaci v Indii z hlediska důvodů, jež by opravňovaly aplikaci ust. § 12 a § 14a azylového zákona (ust. § 11a odst. 1 téhož zákona), jsou totožné, přičemž jejichž možná aplikace je nezbytnou podmínkou pro opětovné věcné posouzení žádosti. V opačném případě, tj. kdy se žalobci nepovede prokázat skutečnosti, pro něž by bylo možné udělit azyl dle ust. § 12 zákona o azylu nebo doplňkovou ochranu dle ust. § 14a téhož zákona, je následně postupováno dle ust. § 10a odst. 1 písm. e) v návaznosti na § 25 písm. a), jak tomu učinil žalovaný v této projednávané věci.
20. Soud ještě dodává, že v případě opakované žádosti leží na žalobci větší měrou břemeno tvrzení a rovněž břemeno důkazní, než je tomu v případě první podané žádosti, neboť v opakované žádosti je žalobce povinen označit, v čem konkrétně shledává onu novou skutečnost nebo nově nastalé okolnosti, jež mu nebyly známy v době řízení o první žádosti a jimiž se bude muset správní orgán zabývat. Vzhledem k tomu, že žalobce ničeho nového neuvedl a setrval na důvodech uvedených v první žádosti a současně v žalobě neuvedl, v čem konkrétně shledává zhoršení jeho situace v zemi původu, nýbrž tvrdil ve výsledku učiněném v průběhu azylového řízení přesný opak a to, že důvody pro podání žádosti jsou totožné s těmi uvedenými v první žádosti a příčinou je skutečnost, že se situace v domovském státě stále nezměnila, nezbyvalo správnímu orgánu než řízení zastavit dle ust. § 25 písm. i), jelikož opakovaná žádost byla v daném případě správně shledána nepřipustnou dle ust. § 10a odst. 1 písm. e).
21. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než **žalobu zamítnout** jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*).
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné

náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (*výrok II. rozsudku*).

23. Žalobci byl pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jindřich Lechovský a v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 9 s.ř.s). Ustanovenému zástupci byla proto přiznána odměna za zastupování v souladu s jím uvedenou specifikací požadovaných nákladů ze dne 14.11.2018, která je tvořena *dvěma* úkony právní služby á 3.100,-Kč (*převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby*) a *dvěma* paušálními částkami á 300,-Kč dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*. Jmenovaný je plátcem daně z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., *o dani z přidané hodnoty* (§ 57 odst. 2 s.ř.s), která z částky 6.800,-Kč činí 1.428,-Kč. Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí **8.228,-Kč** a tato částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, kterou soud považuje za přiměřenou, na bankovní účet vedený u Raiffeisenbank a.s. pod č. 9504399001/5500 pod VS: 17518. (*výrok III. rozsudku*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 8. dubna 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně